

Rigsdagstidende.

1860. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 137.

Ellevte Session.

42de Møde.

Onsdagen den 8de Februar Kl. 1.

(Fortsat.)

S. Sager (fortsat): Det vil ogsaa sees, at det er overensstemmende med de Indstillinger, som Communalbestyrelsen har gjort i Motiverne, der findes Sp. 768 Nr. 5, „at denne Skat, med passende Hensyn til Skatteevnen, paalignes enhver Indkomst af hvilken som helst Kilde, som tilflyder den, der enten har fast Bopæl eller holder Forretningslocale i Kommunen, dog saaledes, at de, der tillige have fast Bopæl og betale personlig Skat i en anden Commune, erholde en Belpelse i Skatten.“ Det er de væsentligste Momenter, jeg har mod denne Lov. Jeg troer, som sagt, at den maa modtage endeel Forandringer, dersom den med Nytte skal kunne afløse det hidtilværende Skattevæsen, og det er derfor maaskee rigtigt at udsætte Sagen, indtil der er bedre Tid til, at den kunde blive overveiet, da Sessionen allerede er skreden saa vidt frem.

S. Müller: Jeg er fuldkommen enig i, at Næringskatten, som den nu er beskaffen i Kjøbenhavn, har overstredet de Grændser, der maae anses for at være rette og billige; jeg er ogsaa fuldkommen enig i, at Næringskatten ikke ganske kan bibeholdes saaledes, som den nu er; jeg er fremdeles enig i, at det Forslag, som er modtaget fra Kjøbenhavns Communalbestyrelse om Næringskattens Aflysning, ikke er heldig; men videre kan jeg heller

ikke gaae med Hensyn til min Samstemning med det foreliggende Lovudkast. Jeg har ingenlunde kunnet overbevise mig om, at Næringskatten i det Hele taget er en Skat, som er urigtig og ubillig; jeg troer tværtimod, at den hviler paa et meget sundt og rigtigt Fundament, skjøndt den oftere bliver misforstaaet; den har vel for en Deel Charakteren af det, man kalder en Formues- og Leilighedsstat, men den har tillige en bestemt Gjenstand at holde sig til, nemlig Næringen, og forsaavidt er den nærmest at sætte i Klasse med Skatten paa faste Eiendomme og de indirecte Afgifter. Jeg finder det meget betænkeligt, om man i dette Dieblil, da Staden Kjøbenhavn behøver saa store Hjælpemidler, vilde ophæve en gammel og i lang Tid bestaaende Skat. Jeg troer ogsaa, at man skuffer sig meget, naar man antager, at denne Skat fortrinsviis gaer ud over de mindre Bemidlede. Desuden har den, som jeg nys berørte, den Fordeel, at den er en gammel Skat; jeg hører ingenlunde til dem, som troe, at Noget er godt, blot fordi det er gammelt; men det er en Sætning, hvis Rigtighed Enhver maa vedkjende sig, der har nogen Indsigt i Skatteforhold, at den Omstændighed, at en Skat er gammel, i og for sig er en vægtig Grund til at beholde den; naturligviis er det ikke nogen afgjørende Grund. Hertil kommer endnu den, som det forekommer mig, meget vigtige Omstændighed, at Kjøbenhavns Communalbestyrelse gjentagne Gange har erklæret sig for Bibeholdelsen af denne Skat; det forekommer mig noget paafaldende, at man i en Forsamling som denne, der bestandig holder paa Kommunernes Selvstændighed, ganske vil